

Att bära ljuset: min judiska historia

Name: **Michaela I**

Gender: **Femile**

Country of residence: **Sweden**

Writing language: **Swedish**

Judaism gives me context, something that reminds me that I belong to something greater than myself, to a family, a culture, and a history

Min judiska historia:

Mitt namn är Michaela, jag är 21 år gammal, och min historia är starkt präglad av mina judiska rötter och min familjs unika resa genom generationerna. Jag växte upp i Sverige, men jag har alltid haft en djup och självklar koppling till Israel – ett land som är mitt andra hem, där jag känner mig hel. Genom att dela min historia vill jag ge insikt i vad judendomen betyder för mig, min familjs historia och min egen resa för att bevara vårt arv.

Min familj är ett exempel på överlevnad, och det präglar mig varje dag. På min mammas sida kommer vi från Ungern och Polen, och vår släkt är ett av de många som fick utstå obeskrivliga prövningar under Förintelsen. Min gammelmormor Gizella och gammelmorfar Elias överlevde Auschwitz-Birkenau, där de förlorade alla nära och kära. När de kom till Sverige med de vita bussarna var de djupt traumatiserade, men de bestämde sig för att ge livet en ny chans tillsammans. Det är nästan ofattbart för mig att förstå hur de kunde överleva detta och ändå välja kärleken på nytt, och att de i ett helt nytt land fann styrkan att skapa en familj. Tillsammans fick de två barn, bland dem min mormor Eva, som gifte sig med min morfar Torvald, en svensk jude med ryska rötter. Deras kärlekshistoria och deras styrka har format mig. Min mormor Eva, som jag aldrig fick träffa, är en påminnelse om att vi är kopplade till vår historia även genom dem vi aldrig känt – deras minnen och kamp lever i oss.

På min pappas sida finns en annan resa. Min farmor som föddes i Israel och min farfar som flydde från Irak till Israel. Min farfar och hans familj lämnade Irak under svåra omständigheter, men alla klarade sig tyvärr inte. Israel blev deras fristad, och där byggde min farfar och farmor upp sina liv i en ny och utmanande värld. Min pappa, som växte upp i Israel, berättar om den starka gemenskapen mellan sin familj och sina två syskon.

När han mötte min mamma skapades ett band mellan dessa två historier – från Europa och Mellanöstern till Sverige och Israel – och jag föddes ur denna förening av överlevnad och hopp.

Judendomen som livskraft:

Att vara judinna är mycket mer än bara en del av min identitet; det är ett förhållningssätt till livet, till mina relationer och till hur jag förhåller mig till världen omkring mig. Min identitet formas av traditioner och högtider, som Rosh Hashanah och Yom Kippur, där vi reflekterar över livet, våra handlingar och vårt ansvar gentemot varandra. Det som betyder allra mest för mig är gemenskapen och styrkan vi finner i vår historia och i varandra. Judendomen ger mig sammanhang, något som påminner mig om att jag hör hemma i något större än mig själv – i en familj, en kultur och en historia.

Att vara en del av den judiska gemenskapen i Sverige har också präglat min resa. Genom mina föräldrars engagemang lärde jag mig tidigt vikten av att delta och bidra till den judiska gemenskapen. Idag har jag ett aktivt engagemang i Judisk Student Göteborg, där jag sitter som ekonomiansvarig i styrelsen och tidigare även har varit ordförande. Denna roll ger mig inte bara möjlighet att påverka men också en känsla av ansvar och tacksamhet.

Jag har många minnen av judiska upplevelser som format mig och hjälpt mig att känna stolthet över mitt arv. Som barn åkte jag varje sommar på ett svensk-judiskt läger där jag lärde känna andra judiska barn och ungdomar. Där fann vi gemenskap i att utforska vår religion och våra traditioner, och jag insåg att judendomen var en viktig del av vem jag är och vad jag vill bära vidare. Genom dessa läger lärde jag mig att fira, och att känna stolthet för den jag

är.

Att vara judinna:

Att vara judinna är mer än bara en religiös identitet för mig. Det är min historia och min framtid, något som jag bär med mig i allt jag gör. Jag känner att jag har fått chansen att leva ett judiskt liv tack vare de generationer före mig som överlevde, kämpade och gav mig möjligheten att föra deras arv vidare. Detta arv ger mig en känsla av ansvar att hedra deras minne genom mitt eget liv.

Familjen är det som betyder allra mest för mig. Jag är tacksam för att ha vuxit upp med föräldrar som har givit mig ett starkt stöd och en förståelse för både judendomen och livet i Israel. Även om vi inte alltid är geografiskt nära våra släktingar som bor i Israel, finns banden där och vi håller kontakten så mycket vi kan.

När det kommer till vänner har jag haft turen att skapa starka band både i Sverige och Israel. Mina israeliska vänner har en förståelse för mig på ett djupare plan, med dem behöver jag aldrig känna mig för judisk eller israelisk. Medan de vänner jag har i Sverige har följt mig genom livet på ett närmare sätt och är en del av min vardag.

Mitt förhållande till kärlek har också präglats av min identitet. Jag har haft ett långvarigt förhållande med en icke-judisk kille, men vi insåg att våra visioner och mål i livet skilde sig åt. Att bygga en framtid med någon som delar sin judiska tro och min kärlek till Israel är viktigt för mig. Den relation jag drömmer om ska vara med en partner som förstår, värdesätter och vill dela min judiska livsstil.

Att vara en ung judisk vuxen i Sverige innebär både glädje och utmaningar. Jag älskar att få vara den jag är och är stolt över min identitet. Men det är också svårt att leva i ett samhälle där antisemitism förekommer och att ständigt behöva bevisa sin rätt att existera och att uttrycka sin judiska identitet. Att veta när det är värt att stå upp för sig själv och när det är bättre att vara försiktig är en ständig kamp. Denna balansgång har format mig och gett mig en stark vilja att stå upp för min rätt att vara den jag är, men det kan också vara utmattande och påfrestande.

Mitt Band till Israel: En Bro Mellan Två Världar

Israel är min trygghet och platsen där jag känner mig hemma. Min relation till Israel är djupt personlig och självklar, trots att jag vuxit upp i Sverige har jag alltid haft en stark dragning dit. Att ha så många nära och kära som bor där gör att jag ständigt har en fot i två världar. Den nuvarande kriget har påverkat mig starkt och är ständigt närvarande i min vardag. Den smärtan jag kände efter den 7 oktober har satt djupa spår i mig, både psykiskt och fysiskt, och det är något jag kommer att leva med resten av mitt liv. Att leva med vetskapen att mina nära och kära i Israel ständigt lever i osäkerhet har påverkat min vardag även här i Sverige.

Jag har blivit utsatt för antisemitism och hot, både på skolan och ute i det Svenska samhället, där slagord och demonstrationer skapar en känsla av osäkerhet. Att se hur vissa människor tagit avstånd från mig på grund av min koppling till Israel har också skapat en sorg, men samtidigt har det stärkt mig. Det har gjort mig ännu mer övertygad om att jag vill fortsätta att stå upp för min identitet och mina värderingar.

Efter den 7 oktober har det judiska folket världen över upplevt en förnyad känsla av samhörighet med Israel, en känsla som är djupt rotad men som nu blommat ut i ljuset av den oro och smärta som följt. Denna dag blev en brutal påminnelse om vikten av Israels existens för judisk överlevnad, kultur

och identitet. För många judar i diasporan blev det tydligare än någonsin att Israel inte bara är en geografisk plats utan en nödvändig trygghetsplats – en plats där vi vet att vi alltid har ett hem. Den ökade förståelsen för detta har fått den judiska gemenskapen världen över att knyta sig närmare varandra och till Israel, och känslan av att vi delar ett gemensamt öde har aldrig känts så intensivt.

Den här tiden har också fört med sig en viktig insikt för Israel, som blivit smärtsamt medvetet om betydelsen av det globala judiska stödet. Israel ser nu tydligare än någonsin hur de judiska församlingarna runt om i världen bär på en stor del av ansvaret för att försvara och representera Israel i sina respektive länder. Vi i diasporan har blivit Israels ambassadörer, som för Israels röst vidare och försvarar landets rätt till säkerhet och existens. På samma sätt upplever vi också att Israel står starkt för oss, och många judar i diasporan känner en fördjupad tacksamhet för att ha en plats där judisk identitet och säkerhet är skyddade och där vi får existera utan att behöva förklara eller försvara vår rätt att vara oss själva.

För min egen del känner jag mig mitt emellan dessa två världar; som en judinna med israeliska rötter och svensk uppväxt är jag en bro mellan dessa verkligheter. Jag upplever samtidigt livet som judinna i diasporan, med de utmaningar och svårigheter det innebär, och den starka kopplingen till Israel – en plats som är djupt förankrad i min själ. Jag ser hur vi i diasporan måste kämpa för vår identitet, ofta i motvind och med en osäkerhet som ständigt gör sig påmind. Att vara judinna utanför Israel betyder att man ständigt behöver navigera frågor om sin egen existens och sitt folks säkerhet.

Samtidigt är jag tacksam för att jag också har Israel i mitt hjärta och min historia. Jag vet att min framtid i hög grad påverkas av Israels styrka och existens, och jag känner djupt att jag är en del av den gemenskap och den historia som Israel representerar. I en tid som denna har min identitet som judinna och halv-israeli blivit starkare och mer påtaglig än någonsin – den binder mig till både min judiska församling i Sverige och till mitt folk och min familj i Israel.

Jag har förstått att dessa två delar av mitt liv, diasporan och Israel, är oupplösligt förenade. Genom att vara aktiv inom den judiska gemenskapen här i Sverige och genom att fortsätta ha en nära koppling till Israel, inser jag vikten av att vara en länk mellan dessa två världar. Denna broroll ger mig både ett ansvar och en möjlighet att bidra till att stärka banden, att dela Israels smärta och dess triumfer, att försvara dess rätt och dess framtid. Det är en roll som är viktigare nu än någonsin, och det är en roll jag är stolt över att ha.

Framtiden:

Min framtid ligger i Israel. Där vill jag bygga en framtid där jag kan leva mitt judiska liv fullt ut, utan att ständigt behöva förklara eller försvara vem jag är. Jag ser fram emot att en dag få skapa en familj som kan växa upp omgiven av de traditioner och värderingar jag själv fått med mig. Israel är platsen där jag kan känna mig fri, älskad och accepterad för den jag är, och där jag känner att jag har ett sammanhang som är mitt eget. Jag hoppas att jag en dag kan ta med mig min familj dit, att vi alla kan leva nära varandra och skapa ett liv tillsammans där. Det är en dröm som är djupt rotad i mig och som växer sig starkare för varje år. Mina mål är tydliga – att bygga en framtid i Israel och leva varje dag till fullo, precis som min mamma lärde mig genom de livslektioner hon fått från sin egen mamma. Trots de utmaningar vi som judiska familjer har mött, har våra förfäders styrka och hopp givit mig den drivkraft jag behöver för att förverkliga mina drömmar.